Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

ZEVENDE JAARGANG

22-5-52

KUIFJE

21

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

In dit nummer :

Leonardo da Vinci

DE POSTILJON

DEZE WEEK :

Het Sein staat op Rood

EEN SPANNENDE ACHTERVOLGING

Koelbloedigheid

Zwarte Bison, jij gaat hout halen, beval Rode Adelaar, het Indianenopperhoofd. Sluwe Slang, jij moet droog gras zoeken voor het kampvuur.

Iedereen kweet zich behoorlijk van zijn taak en er heerste een grote drukte in het kamp van de Roodhuiden. Kort daarop ontstak Rode Adelaar, het opperhoofd van de jonge Indianen, het kampvuur. Het vuur brandde zo goed... dat het weldra oversloeg naar het struikgewas dat in lichte laaie schoot.

En wat deden de koningen van de prairie ? Je zult het misschien niet kunnen geloven, maar het is niettemin waar : ze sloegen hals over kop op de vlucht ! Rode Adelaar liet zijn mannen jammerlijk in de steek. Alleen Zwarte Bison was de kluts niet kwijt. Hij rende naar de dichtstbijgelegen woning om de pompiers te verwittigen, terwijl het vuur steeds verder aan het struikgewas aan het rand van het bos knaagde en dikke rookwolken de vogeltjes uit hun nesten verjoegen.

Hadden onze dappere Indianen hun koelbloedigheid niet verloren, maar dadelijk ingegrepen, dan zouden ze waarschijnlijk een bosbrand voorkomen hebben.

Deze geschiedenis van jongens die Indiaan speelden en een bos in brand staken, gebeurde onlangs in een gemeente bij Brussel. Wanneer jullie een kampvuur aanleggen, denk er dan aan geen bosbrand te veroorzaken, en bewaar in iedere omstandigheid je koelbloedigheid, dan kan men veel rampen voorkomen.

Kuifje

Brievenbus

J. Herbert, Melle. — Reeds contact gevonden met andere Kuifjeslezers ? Met mijn beste groeten.

Noël van Pottelbergh, Erembodegem. — Ben je reeds ver gevorderd met je werk over de uitvindingen ? Ik zou dat wel graag eens willen lezen. Met mijn hartelijkste groeten.

Claude Bekaert, Oostende. — Dat was nu eens een fijne brief. Graag zou ik op je vraag ingaan, maar deze documentatie heb ik geput in gespecialiseerde bibliotheken. Zelf heb ik daar niet veel werken over, en die zijn dan nog meestal in vreemde talen geschreven. Misschien vindt je er wel iets op om je Kuifjes te gebruiken zonder ze te schenden. Met mijn hartelijkste groeten.

Erik van den Berg, Schoten. — Het tweede deel van de Zwaardvis is nog niet verschenen. Zohaast het van de pers komt zal het in ons blad aangekondigd worden. Met mijn beste groeten.

Dirk van der Meer, Den Haag. — Je zult nog wat geduld moeten oefenen. We zouden daar zo vlug mogelijk willen mee van wal steken, maar het loopt niet van een leien dakje.. Het spreekwoord zegt niettemin : Waar een wil is, is een weg ! Hartelijk.

Jan De Vries, Rotterdam. — Graag kreeg ik eens je mening over de verschillende verhalen van ons blad. Schrijf me maar ronduit wat je er over denkt. Beste dank bij voorbaat.

Hendrik De Waele, Nijmegen. — Over dat onderwerp hebben we reeds een paar artikelen gepubliceerd. We zullen er later nog wel op terug komen.

Gerrit Korthals Altes, Amsterdam. — Met genoegen vernomen welke verhalen je voorkeur genieten. Bevalt Mannen op de Maan je ook ? De tekenaar verzekerde ons, dat Alex wel degelijk een speciale gezant van Julius Cesar was, en dat de Romeinen voor de wederopbouw van Carthago in Romeinse stijl door keizer Augustus, de Carthagers oogluikend hun stad hadden laten wederopbouwen in Phenicische stijl. Je zult misschien gemerkt hebben dat de gebouwen van de stad geenszins Romeins zijn. De andere inlichtingen heb ik je door onze Hollandse vertegenwoordiger laten bezorgen.

DE KUIFJE's BON

HOE STUUR JE DE KUIFJE's BONS OP ?

1. Raadpleeg eerst de premielijst en kies de premie die je wenst. (Het is nutteloos andere geschenken te kiezen dan deze welke op onze lijst voorkomen.)
2. Tel je bons zorgvuldig en klasseer de verschillende soorten bij elkaar. Voorbeeld :
   73 punten Vch.
   17 » TK.
   50 » M.
   50 » Vb.
3. Schrijf in of op je pakje *klaar* en *duidelijk* welk geschenk je wenst.
4. Op het pakje schrijf je ons adres in DRUKLETTERS : *KUIFJE-BRUSSEL. Dienst T.* Op de rugzijde schrijf je je *eigen adres* DUIDELIJK en VOLLEDIG !
5. Frankeer je pakje behoorlijk. Weet je niet hoeveel zegels je moet kleven, vraag het dan aan je ouders of een postbediende.

Opgelet :

Op al onze zendingen staat een *referentienummer* onderaan in de linkerhoek. Wanneer je ons schrijft in verband met de ontvangen premie, HERHAAL DAN DIT NUMMER ! Het spaart ons opzoekingen.

WIE KENT MIJ ?

X., *Luik.* — 50 punten in een witte omslag.
X., *Haversin.* — 50 punten in een wit pakje.
X., *Menen.* — 50 punten in een groene omslag.
X., *Namèche(?).* — 582 p. in een blauw pakje.
X., *Thuillies.* — 50 punten in een witte omslag.
X., *Watermaal.* — 50 p. in een witte omslag.
Warrot, Jambes. — 200 p.
Ceulemans, Olen. — 200 punten Victoria.
R. Martin, Zwevegem. — Twee reeksen foto's Koninklijke Prins.
X., *Dommeldange (Gr. Hert. Lux.).* — 150 punten in een witte omslag.
X., *Kortenberg.* — 50 p.
Fr. Aerts, Turnhout. — 50 punten voor reeks 3 van Reinaert de Vos.
X., *G...* — 150 punten in een gele omslag (1,75 zegel).
J. Opsomer, Aars... — 50 punten.
M. van Hoof, Mol. — 50 punten.
Y. Derijck, Willebroek. — 100 punten.
X., *Walshoutem.* — 100 p. in een groot bruin pak.
X., *Wayaux.* — 200 p.

KUIFJE (weekblad) — *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel — P.C.R. : 1909.16 — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc — Gedrukt in helio door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Brussel — KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abon. : fl. 3,50 per kwartaal.

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN
VAN BOB DE MOOR

Cori wordt als scheepsjongen aangeworven door admiraal Piet Hein en vertrekt met het admiraalschip voor een expeditie naar de kust van Zuid-Amerika...

EEN WEINIG VOOR HET VERTREK VAN DE VLOOT WORDT PIET HEIN BIJ DE STATEN-GENERAAL ONTBODEN OM DE EED ALS ADMIRAAL AF TE LEGGEN. TEZELFDERTIJD ONTVANGT HIJ OOK EEN GEHEIME OPDRACHT : NA HET TERUGVINDEN VAN DE VLOOT VAN BOUDEWIJN HENDRICKSZ, MOET HIJ OP DE KUST VAN BRAZILIE BLIJVEN OPEREREN...
DE TWEEDE HELFT VAN MEI 1626 LIGT DE VLOOT ZEILREE. VERGEZELD VAN KAPITEIN CARSTENZ BEGEEFT CORI ZICH NAAR HET ADMIRAALSCHIP DE « HOLLANDIA »...

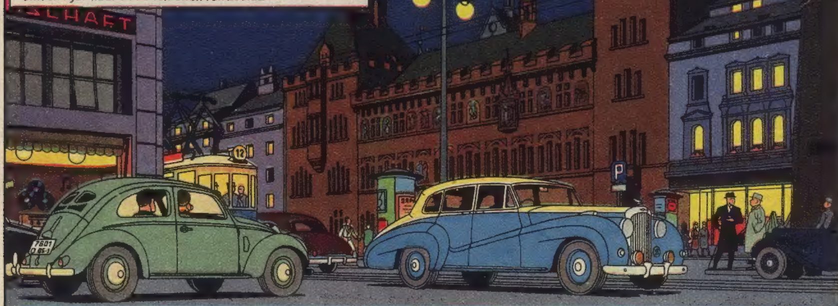
(Wordt voortgezet.)

HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN

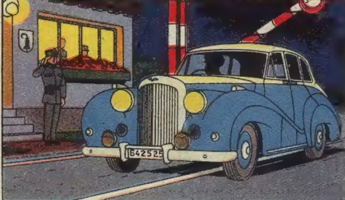
VAN J. MARTIN

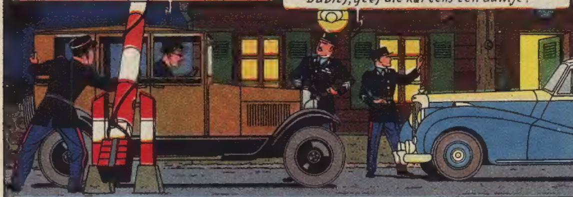
Een drama aan de Frans-Zwitserse grens en een hardnekkige achtervolging, dat is het begin van een boeiende geschiedenis van een gloednieuw genre. Jullie zullen het graag lezen.

VOLGENDE WEEK HET VERVOLG VAN DE SMARAGDEN VAN DE CONQUISTADOR.

Tijl Uilenspiegel

Nele is in de molen gevlucht. De weerwolf volgt haar huilend. Tijl en Jago komen het meisje te hulp gesneld...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

(Wordt voortgezet.)

Het PLATINA-BEELDJE

Ras Lipari Makonen voelt zich in Europa niet meer veilig en besluit naar zijn vaderland terug te keren. Zijn juwelen, ondermeer de Platina Kat, stelt hij onder de hoede van Colerette, de beroemde detective. De Ras en zijn gevolg, de detective, Jaak, Marina en Sidonie schepen in op de « Ruiten Aas ». Op een nacht waagt Mijnheer Twaalf, hoofdman van een dievenbende, een aanslag op de Platina Kat. Hij wordt verrast door Jaak en vlucht naar de kajuit van Sidonie. Deze laatste wordt aan de handen gewond en kapitein Gourgouraux, de voornaamste medeplichtige van Mijnheer Twaalf, wordt vermoord. De « Ruiten Aas » loopt de haven van Port-Said binnen en, terwijl Colerette aan wal gaat, vertelt Jaak aan de Ras en zijn gevolg wat er eigenlijk gebeurd is...

Wat een verband kan verbergen

LATEN we niet op het verhaal vooruit lopen en terugkeren naar Jaak op het ogenblik dat hij, in het klein salon van de kapitein, een uiteenzetting geeft die zijn toehoorders met grote verbazing doet opkijken en Sidonie in een eigenaardig daglicht stelt... De oude huishoudster streelde intussen, met haar verbonden handen, de kanarie en scheen niets te begrijpen van al hetgeen Jaak daar onthulde. Ze scheen ook niet te merken dat iedereen haar bekeek...

— Maar, we hebben toch niet gedroomd die avond ! Iedereen herinnert zich toch de geweldige vechtpartij in de hut van de oude vrouw, riep Laitance en verbrak hiermee de stilte die drukkend werd. Op de bedreigingen van de bandiet antwoordde toch een vrouwenstem, de stem van Sidonie. Voorwerpen werden hardhandig tegen de muren geworpen terwijl de revolverschoten weerklonken... Toen jullie de deur hadden ingebeukt vonden jullie nog slechts één van de strijders omdat de tweede door de patrijspoort was gesprongen. Die tweede kon niemand anders zijn dan Mijnheer Twaalf. Jullie hebben Mijnheer Twaalf toch de kajuit van Sidonie zien binnen gaan. Hij is in zee gesprongen. Ik begrijp waarachtig niet wat jullie hier nog zoeken !

— Niemand sprong in zee, antwoordde Jaak, en dit om de eenvoudige reden dat er slechts één persoon in de kajuit was en deze persoon maakte al dat lawaai alléén. Vlak voor onze komst heeft men de nodige voorzorgen getroffen en een stuk van de jas van Mijnheer Twaalf aan de patrijspoort gehaakt...

Opnieuw viel er een stilte. De oude huishoudster streelde Colonel met gesloten ogen en een schijnheilige glimlach om de lippen.

Zonder er nog verder doekjes om te doen riep Jaak, terwijl hij haar met de vinger aanwees :

— Het is Sidonie ! Sidonie is Mijnheer Twaalf. Mijn oom heeft haar reeds enkele dagen geleden ontmaskerd. Sidonie speelde bij ons haar rol van oude, domme vrouw terwijl zij in werkelijkheid de bende van de eerste dag leidde. Om de hele zaak te vergemakkelijken werd zij huishoudster bij m'n oom en, dank zij de hulp van Jocast, speelde zij het klaar dat mijn oom belast werd met het bewaken van de schatten van de Ras. Op deze wijze was zij het dichtst bij de begeerde buit. Zij was het die in de trein de reizigers uitschudde, Laitance bewusteloos sloeg, de ontsnapping van de valse Spahi en de vlucht van de locomotief organiseerde. In Marseille heeft oom haar gezien toen ze bevelen uitdeelde aan haar handlangers. Tijdens de achtervolging, wist de pseudo gebochelde zich van zijn vermomming te ontdoen door de Oude Haven langs een andere weg te verlaten en onder de gedaante van de oude, goedige Sidonie langs een andere straat terug te keren. Zij was toen op weg om mosterd te halen voor voetbaden...

Men hoorde een afkeurend gemompel; zoiets vond iedereen vreselijk.

— Op het schip zag men de sinistere silhouet twee keer verschijnen ? De eerste maal tijdens de samenzwering op de boeg, de tweede maal tijdens de nachtelijke aanval op de Platina Kat in het salon. Voor deze aanval kwam ze in mijn kajuit om er zich van te vergewissen dat ik sliep. Gelukkig kon ik haar die indruk geven, anders zou ik geen rooie duit gegeven hebben noch om mijn leven, noch om dat van m'n zus.

Iedereen stond nu rond Sidonie, die nog steeds in dezelfde houding op haar stoel zat. Marina verloor haar geen ogenblik uit het oog...

— Al goed en wel doch wij hebben die nacht Mijnheer Twaalf, de gebochelde, gezien. Bekijk thans die vrouw. Wat een verschil ! meende Tifon Palamos.

— Indien we de mantel van Mijnheer Twaalf hadden, zouden we ons, misschien met eigen ogen kunnen overtuigen, opperde Morovitch, doch deze mantel ligt in zee.

— Ja, maar we hebben een andere mantel. Die welke Laitance heeft gebruikt, toen hij zich als bandiet verkleedde.

— Ja ja, dat was erg geslaagd doch ik weet niet meer wat ik met die mantel gedaan heb. Jammer, zei de tuinbouwarchitect.

— Hier is hij, zei Jaak. Ik heb die mantel zorgvuldig opgeborgen. Op bevel van m'n oom, natuurlijk.

Uit een kast haalde hij de lange Schotse jas en een brede panamahoed te voorschijn evenals een stuk pruik en een kussen. Hij ging er mee naar Sidonie, deze stond gewillig op en in een oogwenk was de oude huishoudster omgetoverd. Het kussen op de rug, vastgehecht op de schouders, de grote mantel die tot op de grond sleepte er over heen en de brede panama diep in het gezicht getrokken. Daar stond Mijnheer Twaalf in levende lijve !

— Ha ! Ha ! Hoe is het mogelijk ! riepen de aanwezigen. De gevreesde Mijnheer Twaalf...

Sidonie stond daar onbeweeglijk met de kanarie in de handen.

— De gevreesde bandiet waartegen jullie vochten was dus maar een vrouw, merkte de Ras ironisch op.

— Ja, maar een verschrikkelijke vrouw. Een vrouw die tot alles in staat is, antwoordde Jaak. Ze heeft niet alleen gestolen, ze heeft ook gemoord. Wie gaf het bevel mijn oom in zee te gooien ? Wie mengde gif in de whisky van de kapitein ?... Pas op, gilde hij plotseling...

Te laat. De kanarie rolde op de grond, het groot verband was als bij toverslag verdwenen en twee automatische pistolen waren dreigend op de onthutste omstaanders gericht. De oude vrouw had zich opgericht en in haar ogen fonkelde een gloeiende haat :

— Ha ha, grinnikte ze, ik deed er goed aan de artillerie in voorraad te houden. Handen omhoog ! Allemaal ! Handen omhoog of ik schiet !

Met opgeheven handen keken Jaak en Marina haar onthutst aan. Wat moesten ze doen ? Sidonie, die meer dan een moord op haar geweten had, zou er niet voor teruggedeinsd zijn enkele mensen neer te schieten om van boord te geraken... men hoefde maar even naar haar gezicht te zien : vertrokken door de haat, ogen als van een wild, bloeddorstig dier. Iedereen stond roerloos. Balkis had haar handen niet opgestoken; zoiets was een prinses onwaardig.

Met geluidloze stappen sloop de oude naar de deur en verdween. Jaak sprong onmiddellijk op en rende naar de brug waar hij toekwam toen Sidonie, die haar vermomming had afgegooid, naar de loopbrug wou gaan. Aan de ander zijde lag de kaai die wemelde van mensen, en verder de doolhof der Arabische stad...

— Ze zal ontsnappen, zuchtte Jaak.

Op hetzelfde ogenblik traden een groep mensen uit de menigte en begaven zich eveneens naar de loopbrug. Met gebogen hoofd en een onverwachte lenigheid gooide Sidonie zich te midden van die groep om zich een weg te banen. Colerette hield haar onwillekeurig tegen omdat hij vreesde dat ze zou vallen...

— Sidonie is Mijnheer Twaalf! Hoera ! riep Jaak zo luid hij kon. De grote detective, Colerette, heeft zo juist Mijnheer Twaalf aangehouden !

Verrast omknelde Colerette zijn buit steviger. Op het schip en op de kaai bulderden honderden stemmen verrast en blij:

— Hoera ! Hoera ! Hoera !

— Hoera ! Hoera ! Hoera !

VOLGENDE WEEK :

Iedereen krijgt loon naar werken...

De Ontdekkingsreizen van ROALD AMUNDSEN

DOOR RAOUL AUGER NAAR HET BOEK VAN E. PEISSON

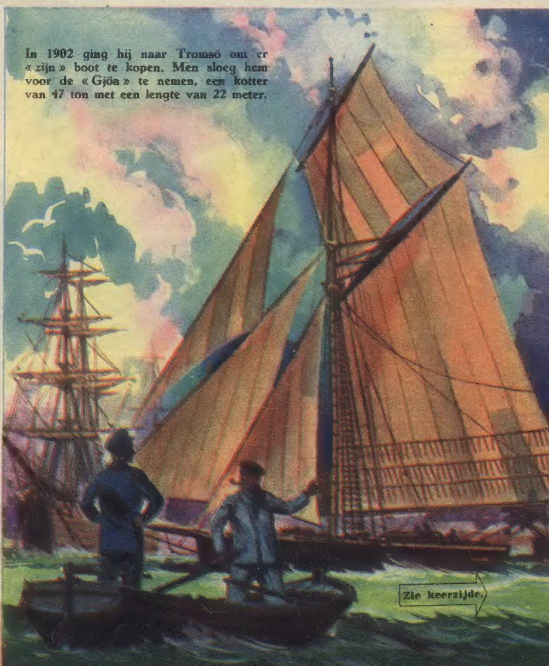
De jonge Roald Amundsen maakte als eerste officier de ontdekkingsreis van de « Belgica » naar de Zuidpool mee. Na volbrachte taak keerden schip en bemanning terug...

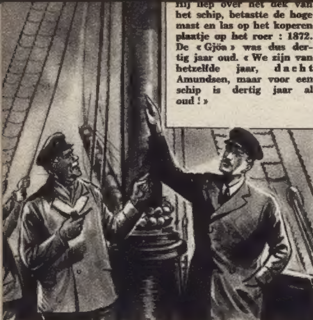

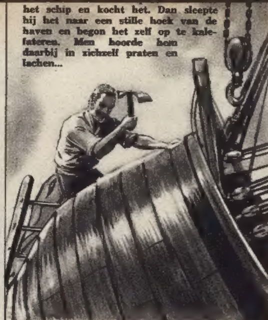

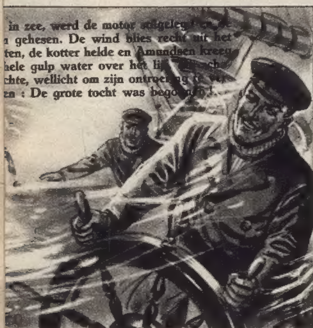

Hij liep over het dek van het schip, betastte de hoge mast en las op het koperen plaatje op het roer : 1872. De « Gjöa » was dus dertig jaar oud. « We zijn van hetzelfde jaar, dacht Amundsen, maar voor een schip is dertig jaar al oud ! »

het schip en kocht het. Dan sleepte hij het naar een stille hoek van de haven en begon het zelf op te kalefateren. Men hoorde hem daarbij in zichzelf praten en lachen...

— Hoeveel man wens je mee te nemen ?
op de Oceaan en stevende er in de Lente van 't jaar 1903 mee naar Oslo. Een boot uitrusten kost veel geld, en de heren bij wie Amundsen aanklopte, waren spaarzaam op hun duiten...
— Zeven en een dozijn honden. Vertrekt men met veel volk aan boord, dan verhongert men in het ijs !...

Weldra was alles kant en klaar. Amundsen, leider van de expeditie kreeg Hansen als officier, sterrekundige en fotograaf; Lund als eerste luitenant; Ristved als werktuigkundige en geoloog; Hanssen als tweede luitenant; Viik om de magnetische waarnemingen te doen en Lindstrom als kok.
n kwamen de fondsen en Amundsen kocht een van 13 P.K. om de zei- steunen, nieuwe zeilen, , levensmiddelen en in- enten...

In de nacht van de 16 Juni 1903, hielpen de naburige schepen de « Gjöa » de haven uit.

in zee, werd de motor afgelegd en de n gehesen. De wind blies recht uit het ten, de kotter helde en Amundsen kreeg hele gulp water over het lijf. chte, wellicht om zijn ontroering te en : De grote tocht was begonnen !

Vier en twintig dagen later kon men van op de brug, in het Noord-Westen, de kust van Groenland uit het water zien oprijzen...

dthaab, op het eiland Disko, wer- nog tien honden aan boord genomen, volgde de « Gjöa » de Oostkust van nland, te midden van de nevel en ijsbergen, die naar het Zuiden dre- .

Op 20 Augustus 1903 voeren ze Kaap York voorbij en Amundsen stevende naar het Nauw van Lancaster waardoor tot dan toe slechts één man gevaren was : Mac Clure. Hij kwam toen van de Stille Oceaan en had dus de twee oceanen met elkaar verbonden. Wat zou de jonge Amundsen in het Noordpoolijs ontdekken ?...
(Wordt voortgezet.)

De koning van de eiereters

De man trok zijn strikdas recht, streek met de rug van de hand zijn lange snor weg en klopte drie keer.

— Binnen, riep mijnheer Jonas, directeur van het cirkus.

De man trad binnen en liet de strenge, onderzoekende blik, van de directeur kalm over zich heen gaan. Dan glimlachte hij even.

— Ik hoorde dat u nieuwe nummers zoekt, begon hij.

— Hm... uw specialiteit ?

— Ik eet eieren, mijnheer de directeur. Een machtige hoeveelheid eieren ! Ik heb me de laatste weken flink getraind en kan thans bij iedere maaltijd drie dozijnen kippeneieren, twee dozijnen eendeneieren en een dozijn ganzeneieren verorberen. Als nagerecht slurp ik gewoonlijk een struisvogelei uit.

— Voor iedere maaltijd ? vroeg de directeur verbaasd.

— Voor iedere maaltijd.

Het ernstige gezicht van mijnheer Jonas klaarde op. Zo'n eierslikker was beslist niet alledaags.

— Interessant, zei hij na een wijle. En hoe heet je, vriend ?

— Kiseekifeegloegloe Anatole.

— Hoe zeg je ?

— Anatole Kiseekifeegloegloe. Ik ben Turk, moet u weten.

Dat is geen naam, dat is een raadsel ! Bij ons zul je Kiseeki heten, dat is eenvoudiger.

— Zoals u wilt, mijnheer de directeur, het is wel jammer... mijn naam klinkt zo melodieus !

— Ken je de voorwaarden ?

— Zo ongeveer.

— We geven vier vertoningen per dag.

— Opperbest.

De wenkbrauwen van mijnheer Jonas rezen in de hoogte. Wat beweerde die Turk ?

— Ben je er wel zeker van dat je dit regime zult uithouden ? vroeg hij.

— Ik ben er heilig van overtuigd, mijnheer de directeur.

— Ja... maar ik vergat je te zeggen, dat we 's Zaterdags zes vertoningen geven en 's Zondags beginnen we reeds 's morgens en spelen ononderbroken tot 's avonds. Je zult dan negen of tien keer moeten eten.

— Hm... dat wordt ingewikkeld.

— Haha, zie je wel ! Ik wist het dat je stoutmoedigheid niet lang zou duren... Je maag is te klein, hé !

— Daarin vergist u zich volkomen, mijnheer de directeur ! Ik ben erg stipt, ziet u, en ik zou niet van vandaag op morgen een wanordelijk vagebonden-bestaan willen beginnen !

— Hoe bedoel je dat ?

— Ik ga steeds op hetzelfde uur aan tafel, maar, wanneer we negen of tien voorstellingen geven, waar haal ik dan de tijd vandaan om te gaan eten ?

BINNEN TWEE WEKEN

● Een Duitse kaper in de Rode Zee...
● Studenten op een eiland van de Stille Oceaan...
● Conflict met de Papoea's...
zijn enkele van de spannende episoden uit

EEN HEEL JAAR VACANTIE

Roman van *Y. Duval*, geïllustreerd door *A. Weinberg*

BINNEN DRIE WEKEN :

● Het somber verhaal van een erfenis...
● Mensenjacht in het geheimzinnige Schotland...
● Een betoverd kasteel...
Dit alles vinden jullie in

David Balfour

Een nieuw tekenverhaal van *Jacques Laudy*, naar de beroemde roman van *Stevenson*.

DE TARTAARSE HELM

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De Man-met-de-groene-mantel heeft onze vrienden in een « netelige positie » achtergelaten en is vertrokken met de Tartaarse Helm...

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

De proefraket is afgeschoten en vloog om de maan. Op het ogenblik dat ze opnieuw verscheen, gelukten onbekenden er in haar uit de koers te doen wijken...

Ziezo, de vrucht is rijp, we hoeven haar slechts te plukken en dat doen we over een paar uren...

Knap gewerkt!

Wat doe je, professor?

Neen, mijnheer Baxter, ik ben niet gek! Ik wil echter niet dat onze raket met al haar geheimen in handen van een buitenlandse mo- gendheid valt!

Want, daarom gaat het! Waarom gehoorzaamt de X-FLR 6 ons niet meer? Omdat ze opgevangen werd door een radio die veel sterker is dan de onze, die op dezelfde golflengte opereert. De hemel mag weten in handen van welke schurken onze raket terecht komt, indien we niet tijdig handelen!

Maar, zo waar ik Tryphonius heet, dat zal niet gebeuren! Er blijft één middel, en dat is de vernietiging van de raket. Kuifje gaf me dit idee gisterenavond en heel de nacht heb ik gewerkt aan een toestel, waarmee ik de raket in volle vlucht kan vernietigen... Mijnheer Baxter, we moeten de X-FLR 6 laten ontploffen

Dat meen je toch zeker niet?

Observatorium aan Controle Station... de raket gehoorzaamt absoluut niet meer aan onze leiding...

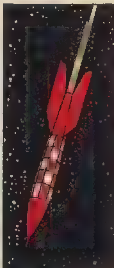
Hoor je dat, mijnheer Baxter? Wat ga je doen?

Ik ben accoord

Hallo! Controle Station aan Observatorium... De X-FLR 6 werd door een vreemde post gekaapt... We zullen de raket laten ontploffen

Danku, mijnheer Baxter

Vooruit, schep moed... ik verzeker jullie dat het nodig is wanneer men met eigen hand z'n levenswerk moet vernietigen... Hop!

Hallo!... Observatorium? Wat?... Ze is gesprongen?

Gesprongen? Neen... De raket wijkt meer en meer uit de baan...

?

!

?

O wat een ongeluk! Wat een ramp! Alles is verloren... onze geheimen, onze ontdekkingen zijn verloren... alles zal in handen van die vreemdelingen vallen... Het is verschrikkelijk!

Wees toch kalm, wees toch kalm, professor!... Tryphonius ik bid je, wees kalm!

En de foto's? De eerste foto's van de andere maanzijde! Verloren... Alles verloren! Vreselijk!

Oef!

Ha, ik zie het al die twee draden zijn niet aangekoppeld!

Nu moet het gaan, denk ik... Hop!

O pardon, ik dacht dat het mijn haren waren...

(Wordt voortgezet.)

500 JAAR GELEDEN WERD GEBOREN :

LEONARDO DA VI

DEZE GROTE MAGIER ONTWIERP TANKS,

DUIKBO

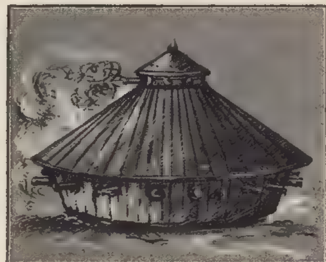
IN de kunstwereld voelde Napoleon zich wellicht niet thuis, doch niemand moest hem vertellen hoe een kanon functionneerde. Toen hij hoorde dat Leonardi da Vinci drie eeuwen vroeger reeds een wapen had uitgevonden dat vuur spuwde en door stoom werd voortbewogen, was hij een en al nieuwsgierigheid. Dadelijk stuurde hij een gezant om de geschriften van da Vinci op te sporen.

Jarenlang werkte men aan het ontcijferen van de nauwkeurige aantekeningen die Leonardo in spiegelschrift (hij was links) had neergepend. Men ontdekte dat de man, die men zo lang uitsluitend als schilder kende, het wonderlijkste, het geheimzinnigste genie ter wereld was. Men ontdekte da Vinci als natuurkundige, geneesheer en plantenkundige, als wiskundige, ingenieur en sterrekundige, als beeldhouwer, architect en musicus. Alhoewel men met het doorpluizen van zijn geschriften veel onthullen kon, alles kwam men omtrent Leonardo da Vinci niet te weten. Thans nog ligt er een waas over zijn gestalte en zijn genie. Leonardo da Vinci werd waarschijnlijk geboren op 15 April 1452, bij Vinci (tussen Pisa en Florence). Zijn vader was notaris en zijn moeder een boerendochter die Catarina heette. Zijn kinderjaren bracht hij door op het land en uit die tijd dateert wellicht zijn liefde voor de natuur, zijn drang naar het weten hoe alles groeide en bloeide. Tijdens zijn jeugd vorste hij naar het begin van alle dingen, op het einde van zijn leven naar de vernietiging, het einde van de wereld.

Op 17-jarige leeftijd kwam hij naar Florence en zijn stadsgenoten beschreven hem als een Adonis met blonde lokken, majestueuze figuur, kloek gespierd, die de vurigste paarden kon mennen en een hoefijzer met de handen plooien. Hij viel op door zijn muzikale begaafdheid, zijn liefde voor paarden en vogels. Deze laatste kocht hij per dozijnen op de markt om ze in vrijheid te laten. Hijzelf noemde zich toen « Omo sanza lettere », een ongeletterde, omdat hij het Latijn niet beheerste.

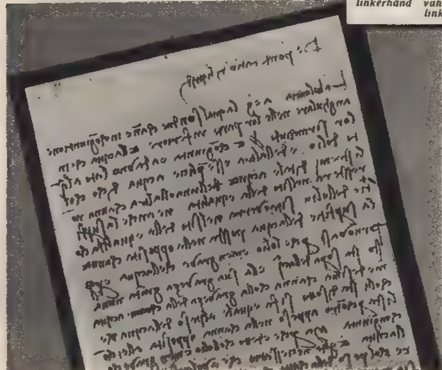
Leonardo voelde voor de handel of het notariaat niets en daar hij talentvol tekende, ging hij in de leer bij Andrea del Verrochio, die niet alleen schilder en beeldhouwer was, doch ook iets afwist van goudsmeedkunst, muziek en wiskunde. De jonge Leonardo studeerde wiskunde en begon zich met sterrekunde bezig te houden en tekende en schilderde ondertussen.

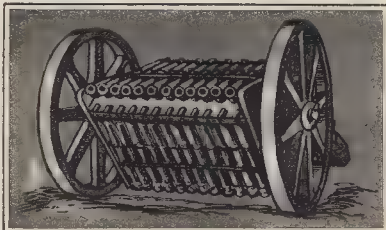
— Om de mens te kunnen tekenen, moet ik weten hoe hij in mekaar steekt, zei Leonardo en begon met de ontleedkunde. Voor die tijd

De meester schreef met de linkerhand van rechts naar links

Leonardo, de geniale uitvinder : tank, valscherm en machinegeweer met vele lopen — daar tegenover de moderne tuigen

NCI

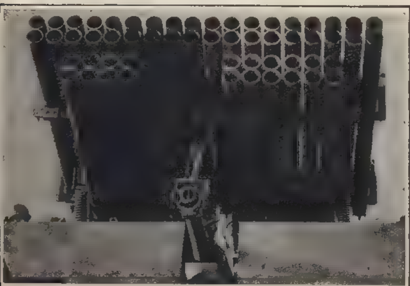
EN,

HELICOPTERS...

Portret van Mona Lisa (de Gioconda) door Leonardo da Vinci.

iets buitengewoons. Wanneer hij een portret konterfeitte, was het er hem niet om te doen alleen maar de uiterlijke trekken weer te geven, doch wel de ziel van zijn model. « De ziel die zich — zoals hijzelf schreef — weerspiegelt in ieder lidmaat, in ieder gebaar. Ieder gebaar, ieder lidmaat drukt een gevoel uit. » We hoeven maar zijn talrijke « handenstudies » en de glimlach van zijn MONA LISA te bekijken om te begrijpen wat hij daarmee zeggen wou.

Intussen begonnen de mensen Leonardo da Vinci wantrouwig te bekijken. De wetenschap immers stond niet in een goed blaadje, de man die « wou weten », de man die de anatomie bestudeerde ging met de duivel om. En, wat betekenden al die vreemde instrumenten en toestellen in de donkere kamer naast het atelier van de meester ? Toen iemand rondstrooide dat hij 's nachts op een bezemsteel door de lucht kon vliegen, net als de heksen, geloofde heel de stad zulks. Leonardo da Vinci werd door iedereen in de ban geslagen en was heel zijn leven een eenzame. Het was in die geheimzinnige kamer dat de Duizendkunstenaar de scheikunde beoefende, zijn duikboten, torpedo's, helicopters, valschermen, tanks en mitrailleurs ontwierp en dat hij (op papier) de eerste ideale, hygienische stad omringd door machtige vestingswerken, bouwde met huizen van twee verdiepingen, wijdse paleizen, parken, speelterreinen, zon en lucht voor iedereen. Hij heette de oorlog « bestiale waanzin » doch bood het Milaanse hof zijn diensten aan als militair ingenieur en lei de plannen voor van transporteerbare bruggen, stormrammen en gevechtswagens; hij was er overtuigd dat men hem als schilder of beeldhouwer toch niet naar waarde zou schatten.

De laatste jaren van zijn leven moest de Magiër in ballingschap doorbrengen. Hij ging naar Frankrijk en kreeg van Frans I (de reus) een landgoed en een jaargeld. De jonge Franse koning hield van het gezelschap van de Italiaan met de profetenkop en noemde hem « de grootste geleerde van alle tijden niet alleen op schilder- en bouwkundig, doch ook op philosophisch gebied ». Toen de koning de dood van de Olympiër vernam op 4 Mei 1519, schaamde hij zich niet om zijn tranen. De legende verhaalt dat, tijdens het laatste uur van Leonardo da Vinci, een zwaluw door het open raam binnen vloog en zich op zijn hand zette, alsof ze wist dat die hand zoveel vogels de vrijheid had geschonken. Francesco de Melzi, erfgenaam van de grote meester, ontving naast duizend bladzijden geschreven tekst, zeventienhonderd tekeningen en enkele schilderijen. Bij het afsterven van da Vinci schreef de Melzi : « Ieder beschreit een man, als de Natuur niet de kracht heeft er zo een tweede voort te brengen. »

JI-HOE
DE CHINESE PRINSES

VERHAAL VAN Y. DUVAL GEILLUSTREERD DOOR J. LAUDY

IN het verre China leefde eens een keizer, Sjang Li Son genaamd. Toen hij heel oud was en gebukt ging onder de last der jaren, maakte hij zich zorgen over zijn opvolging. Zijn drie zonen waren voor hem de eeuwige rust ingegaan en als enige erfgenaam, bleef hem nog de zestienjarige prinses Ji Hoe, dochter van zijn jongste zoon.

Niets was verwaarloosd om het meisje een opvoeding te geven, haar rang waardig. De grootste geleerden waren naar het paleis gekomen om haar te onderwijzen in de geschiedenis, de sterrekunde, de aardrijkskunde, de cultus van de doden en alle regels van de etiquette, voor een edele Chinees de voornaamste van alle wetenschappen. Prinses Ji Hoe had echter een voorliefde voor poësie en filosofie. Op zijdepapier schilderde zij sierlijke figuren en penseelde ze haar rijke en diepe gedachten. Doch al deze gaven, hoe mooi en aangenaam ook, konden de oude keizer niet geruststellen. Het bestaan van het rijk zelf was in gevaar en hij oordeelde, dat er niet zozeer een fijne geest, doch wel een sterke arm nodig was. Sedert weken bestormden de Tartaarse Horden de uiterste grens van Mongolië, vernielden en plunderden de Oostelijke gouwen. Barkis Khan, hun leider, kwam met zijn troepen langzaam, doch zeker, naar de keizerlijke hoofdstad. Om aan uitmoording te ontsnappen, vluchtte de bevolking steeds verder naar het Zuiden. De grote Chinese Muur was voor de barbaren niet langer een onoverkomelijke hinderpaal...

— Och, zuchtte de oude Sjang Li Son, had ik nu maar een zoon die het zwaard van zijn voorouders kon hanteren en de Tartaren uit het land drijven, in plaats van een mooie, zachte dochter die schildert en verzen maakt!

De Chinese legers, slecht geleid en minder goed uitgerust dan de Tartaren, bezweken spoedig voor de macht van de overweldiger. De soldaten vluchtten en de moedige generaals keerden zich een laatste maal in de richting van het keizerlijke Peking, zwoeren de Zoon van de Hemel trouw tot over de dood heen en pleegden dan harakiri. Sommige officieren, door de tegenslagen ontmoedigd, liepen over naar de vijand in de hoop dat ze aldus hun leven konden redden. Barkis Khan had niet veel eerbied voor hen. Hij nodigde hen aan zijn tafel uit en bij het nagerecht, gaf hij de beul het bevel die laffen het hoofd af te hakken. Om hun bidden en smeken lachte hij...

Toen de verkenningstroepen van de Tartaren aan de poorten van de keizerlijke stad stonden, strekte de oude Sjang Li Son zich uit op zijn rustbed, omhelsde de kleine prinses een laatste maal, aanriep de goden en stierf.

Enkele uren later was Peking zonder slag of stoot ingenomen en het paleis bezet. Barkis Khan deed met zijn gevolg zijn intrede in de schitterende troonzaal en zette zich op de troon als enig en rechtmatig heerser over het uitgestrekt Chinese Rijk. Barkis Khan was een reus met ravenzwarte haren die blonken van de olie en droeg een pelsen muts. Wanneer hij lachte onbloote hij al zijn sterke, witte roofdiertanden en het geluid van die lach deed de overwonnen Chinezen het bloed in de aderen stollen.

— Jullie zullen nu voor mij defileren en me de opperste eer bewijzen, beval Barkis Khan aan de hofhouding van de oude keizer, die in de grote zaal aanwezig was.

Nederig kwamen jonkers en hofdames, kamerheren en mandarijnen — hun lange, kostbare nagels beschermd door bamboehuisjes — tot voor de troon, bogen diep en maakten Barkis Khan een ritueel compliment:

— O machtigste aller prinsen, ik wens je duizend jaren en duizend maal duizend gelukkige levensjaren toe. Moge uw glorie zich over heel de aarde verspreiden.

Barkis Khan snoepte intussen van de lekkere vruchten die in gouden schalen naast hem stonden en praatte met zijn officieren. Naar de banale huldebetogen die hem gebracht werden, luisterde hij slechts verstrooid.

Plotseling zag hij de mooie prinses Ji Hoe naar de troon komen. Ze scheen helemaal niet ontroerd. Haar stem klonk zacht, doch vol zelfvertrouwen toen ze zei:

— De dwaas volgt hen die hem verblinden en keert de rug naar hen die hem verlichten. De vleierij is als een schaduw en maakt ons niet groter en niet kleiner. Het is niet door het geweld, maar door de goedheid dat een prins zijn volk verovert. In het land waar het zwaard schittert, daar roest de ploeg in de schuur. Geen koning is zo sterk dat hij de liefde van zijn volk kan missen.

Er ging een verbaasd gemurmel door de zaal en Barkis Khan vroeg:

— Wie ben je, dat je meent mij lessen in filosofie te moeten geven?

— Ik ben Ji Hoe, prinses van China en kleindochter van de grote keizer Sjang Li Son.

— Vrees je niet dat mijn woede je hoofd van je tere schouders zou kunnen doen rollen, brutaaltje?

— Vloeken en verwensen doet alleen de man die weet dat hij ongelijk heeft en woede is een krankzinnigheid van korte duur, die men betreurd wanneer men tot kalmte is gekomen.

— Je praat als de godin der Wijsheid zelve, glimlachte Barkis Khan en... welke raad geef je me?

— Je wilt aan China je gezag opdringen met geweld; je hebt reeds te veel leed veroorzaakt om nog ooit het hart van je toekomstige onderdanen te winnen.

— Ik breek de opstandige geest, neem de rebellen gevangen en het zal niet lang duren hen tot rede en gehoorzaamheid te dwingen.

— Hij die zingt, verdrijft zijn ongeluk. Er zijn geen tralies dik genoeg om de macht van de geest te bedwingen. De geest is sterker dan het geweld!

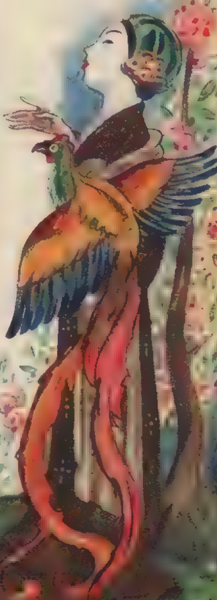
— Ik vrees geen mens ter wereld. Ik heb de woestijn van Gobi overwonnen, ben over bergen door de vlakten, door de stromen en over de Chinese Muur gekomen...

— Wie de hoogste berg ter wereld beklimt, kan morgen struikelen over een keitje...

En toen gebeurde er een wonder. De hoogmoedige Barkis Khan, die zeven legers aanvoerde en als overwinnaar heerste in het paleis van De Zonen van de Hemel, stond op als door een innerlijke, onwrikbare macht gedreven. Met een gebaar beval hij de officieren, die rond hem stonden, achteruit te gaan en schreed de trappen van de goud en ivoren troon af.

— Te paard! Te paard! beval hij. We keren onmiddellijk naar huis terug!

Zo was het dat de kleine en mooie prinses Ji Hoe haar volk voor vreemde dwingelandij redde en toen ze zestien jaar was, op de keizerlijke troon van China steeg...

DE MAN MET DE STALEN HANDEN

Yannick en haar zoon Joe werden gevangen genomen door de Man met de Stalen Handen. Deze laatste meent dat Joe door een aardverschuiving bedolven werd. Intussen trachten Pat en Yann de gevangenen te bevrijden...

(Wordt voortgezet.)

DRIE JONGENS in de STORM

Texten van KAPPA ED EFFE

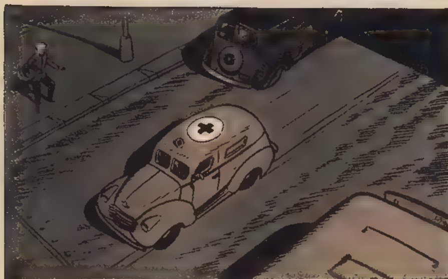
De vader van Hans, die in de fabriek van Pieter's vader werkt, werd van diefstal beschuldigd en in hechtenis genomen. De volgende dag ontmoeten de twee jongens elkaar en maken ruzie...

Tekeningen van R. POLESE

DE RING VAN GIBIL

Oom Elemir, Henk, Leentje en hun gezellen zwerven uitgehongerd op het eiland Pasjoetan rond. Elemir van Zwabberdam ziet op een gegeven ogenblik druiven hangen, stopt er een handvol in de mond, doch spuwt ze snel weer uit...

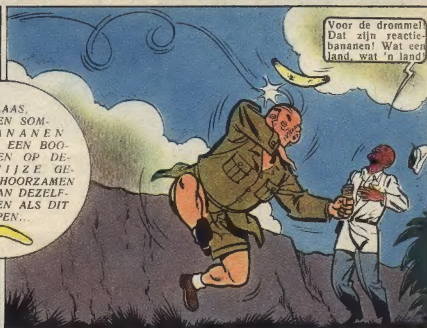
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

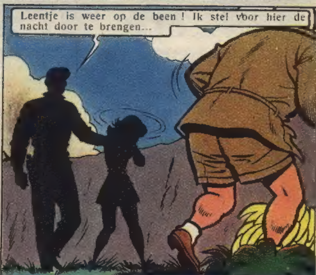

(Wordt voortgezet.)

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN F. CRAENHALS

(Wordt voortgezet.)

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE – ADMINISTRATIE EN PULICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

GEHEIMZINNIGE VERDWIJNING

BIJ Platernos in Mexiko moesten de ingenieurs, die aan een autosnelweg bouwden, iedere morgen tot hun grote ergernis vaststellen dat de rotsblokken, die als fundament voor de weg moesten dienen, nacht na nacht spoorloos verdwenen. Eindelijk kwam een ingenieur op het idee die rotsblokken eens nauwkeurig te onderzoeken. Het bleek dat ze een mooie hoeveelheid zilver en lood bevatten. De reden waarom ze 's nachts verdwenen was nu zeer duidelijk !

EEN OMWEG VAN 24.000 KM.

EEN Londenaar stuurde, een half jaar geleden, aan zijn vriend, die in Annan woont, een brief. Na niet minder dan 24.000 km. te hebben afgelegd, kwam de brief terug in handen van de afzender.

Allereerst ging de bewuste brief naar Annam, *in Indochina*, dan *naar Vietnam*, en vervolgens over Karachi naar Amman, *in Jordanië*. Poststempels en mededelingen in het Frans, Engels, Arabisch en Chinees verklaren dat de bestemmeling onbekend is en, dat is zeer begrijpelijk, vermits *Annan* in Schotland ligt, vijftig kilometer ten Noorden van Carlisle.

HOE VINDT MEN EEN NAAM ?

DE Duitse scheikundigen von Mering en Fischer hadden een nieuw slaapmiddel gevonden, doch het kostte hen slapeloze nachten er 'n gepaste naam voor te vinden. Op een avond zaten ze weer bij elkaar en zochten een naam. Plotseling sprong een van hen op en riep : « Genoeg voor vandaag, ik moet naar Verona ! » Verona ? Verona ? Niet zo mis ! We noemen dat slaapmiddel eenvoudig : *Veronal !*

Hoog op de Gele Wagen

rijd ik door berg en dal,
Lustig de kleppers draven,
Blij klinkt het hoorngeschal.
Water, wouden en weiden,
stromen zo machtig en vrij
Ik kan van uw schoon
haast niet scheiden.
Maar 't gaat voorbij !

Postiljon in de taveerne
voeder de rossen in vlucht.
Lachende waard komt zich weren
Reik mij een glas in de lucht.
Blondkopje achter de rozen
Schuif het gordijntje op zij.
Mijn hart zou zo graag hier verpozen
Maar 't gaat voorbij, 't gaat voorbij.

Commandant Verbiest, de bevelhebber van de Oostendse Zeevaartschool, moest voor zijn school een schoolschip hebben en hij heeft het nu eindelijk. Op 15 April ll. stak de Cdt Fourcault in zee. Een motorboot van 43,66 m. lang, 7,96 m. breed, met een Dieselmotor van 1000 PK. Het schip is uitgerust met draadloze telefonie, dieptemeter, goniometer en krijgt ook een radar. Geen zin om mee te varen ?

Old Grog

NIETS zo probaat dan een grog, wanneer men een verkoudheid heeft, zegt men. Waar komt nu de naam grog vandaan ? Bij de Engelse marine was het de gewoonte de matrozen een rantsoen rhum te geven. Admiraal Vernon, door de matrozen Old Grog geheten, kwam op het idee bij de rhum heetwater te mengen en 't is sedertdien dat men rhum met warm water en suiker een grog noemt.

GELD VERDIENEN PER SPOOR

DE Syrische Spoorwegen hebben besloten de kroostrijke gezinnen te steunen. Hoe meer kinderen men heeft, des te groter reductie zal men krijgen op het spoorwegnet. Zo zal een moeder van zestien kinderen gratis reizen. Of een moeder van zeventien kinderen en meer, dan nog geld zal toe krijgen wanneer ze per spoor reist, dat stond in het communiqué niet te lezen...

HOERA, DE POSTILJON IS DA!

MET deze woorden begroette men vroeger de postiljon, die met zijn postkoets van de ene stad naar de andere reed, toen er nog geen treinen, auto's of vliegtuigen waren. Waarom werd die postiljon zo hartelijk begroet door jong en oud ? Omdat hij reizigers, familieleden en vrienden meebracht, brieven en nieuwsbladen in verre afgelegen dorpen bezorgde. Thans behoort de postiljon tot het verleden en zijn koets staat in het museum. We hebben nu radio, en dagbladen met zes edities per dag. De televisie in 't verschiet ! En het kost heel wat moeite om uit de dikke kranten en langdradige nieuwsberichten dat te halen wat ons interesseert. Daarom hebben we onze nieuwsbijlage genoemd naar de postiljon, die vroeger altijd welkom was, omdat hij alleen dat nieuws meebracht dat boeit.

BUICK *produceert per jaar meer auto's dan de hele Franse autoindustrie*

DE *Italiaanse* autoindustrie heeft verleden jaar een recordcijfer bereikt : 145.553 wagens, waarvan er 33.250 uitgevoerd werden. De beste afnemers waren Duitsland : 6.157 wagens, en Australië : 2.561 wagens.

Frankrijk produceerde 445.958 motorvoertuigen, waarvan 313.927 personenwagens, wat een gemiddelde van 37.163 per maand maakt, ongeveer het dubbel van het maandelijks productiecijfer van 1938.

Weet je hoeveel *Cadillac's* er ieder jaar op de markt komen ? (Cadillac is een der duurste seriewagens van de wereld.) In 1950 rolden er 110.000 van de montagekettingen. Dat is meer dan de twee .derden van de totale Italiaanse autoproductie ! De Buickproductie overtreft bijna de totale Franse productie : 404.000 per jaar !

AFVAL

VOOR dertig jaar wist men niet wat aangevangen met de afval van haver. Hij stapelde zich op in de fabrieken en bleef ongebruikt. Eindelijk konden de ingenieurs het verwerken tot furfural, een stof die gebruikt wordt bij het vervaardigen van synthetische rubber. Weldra kon men ook de afval van de maïs voor hetzelfde doel aanwenden. Thans gebruikt men de afval van haver (onder de vorm van furfural) voor het vervaardigen van nylonkousen.

De grenadier VICTORIA presenteert... **DE TIJGERKOOI**

(Wordt voortgezet.)

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN EDGARD-P. JACOBS

(1) geschoold arbeider voor opgravingswerken

(Wordt voortgezet.)